

استعدادیابی مهارت من است

حمید موسی‌زاده، آموزگاری که
بچه‌ها را به همکاری و اختراع
تشویق می‌کند

محمود یحیوی
عکاس: اعظم لاریجانی

مؤثر باشد. دیگر اینکه آن‌ها بتوانند کارهای خود را در جشنواره‌هایی مانند جابر ارائه دهند و باز خورد بگیرند. هر چند این ایده‌ها کوچک و ابتدایی هستند، اما با حمایت بزرگ‌ترها می‌توانند به طرح‌های بزرگ تبدیل شوند. نبوغ این بچه‌ها قابل تقدیر است. آن‌ها از بین هشت گروه حاضر در دبستان اول شده‌اند.

آیا فعالیت‌های دیگری هم به دانش‌آموزان خود محول می‌کنید؟

بله. چون کلاس ما هوشمند و تعاملی است، از بچه‌ها می‌خواهم برخی مطالب درسی را که قابلیت داشته باشند، به فیلم تبدیل کنند و در کلاس نمایش دهند. صحبت کردن درباره‌ی نحوه‌ی کار و ارائه‌ی کنفرانس نیز از دیگر فعالیت‌های دانش‌آموزان من است.

در کلاس، سایتی را با کمک اولیای دانش‌آموزان راه‌اندازی کرده‌ایم تا بعد از مدرسه هم بتوانیم فعالیت‌های آموزشی

آقای موسی‌زاده شما در فن استعدادیابی مدرسه‌ای توانا شده‌اید؟ چگونه چنین مهارتی کسب کرده‌اید؟

خواهش می‌کنم. برحسب وظیفه و علاقه، هر سال تحصیلی که کلاس‌ها شروع می‌شود، به توان و فعالیت‌های بچه‌ها توجه می‌کنم و دانش‌آموزانی مانند این افراد را شناسایی می‌کنم. این‌ها بسیار علاقه‌مند به دست‌ورزی و انجام فعالیت‌های مهارتی و اختراع هستند.

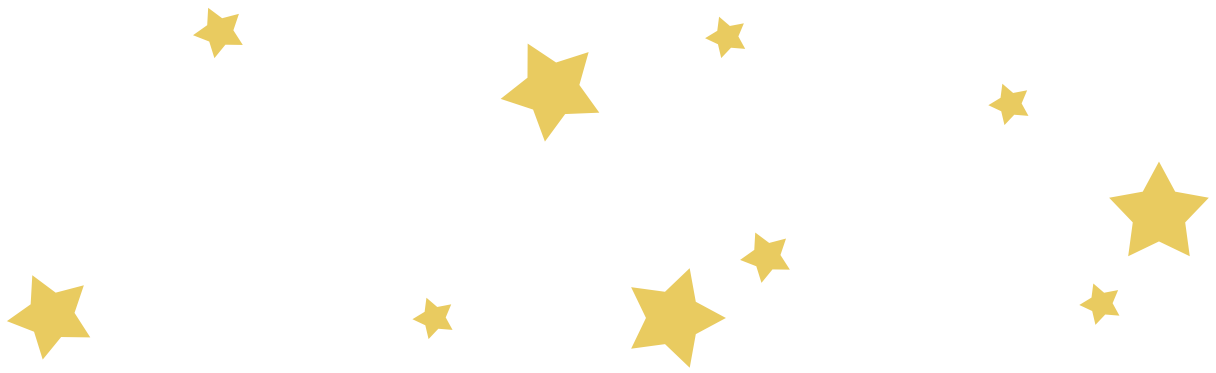
این دانش‌آموزان چه طرحی دارند؟ این‌ها با هم‌فکری و همکاری خود ایده‌ی ساخت زبردیایی را مطرح و به شکلی که می‌بینید اجرا کرده‌اند.

چگونه می‌توان دانش‌آموزان ابتدایی را در راه مطالعه و نوآوری تشویق کرد؟

تیزبینی اولیای خانه و مدرسه می‌تواند

اشاره

حمید موسی‌زاده آموزگار دبستان شهید بهشتی منطقه‌ی شش تهران است. تا لحظه‌ای که داشتیم با او گفت‌وگو می‌کردیم، ۲۹ سال سابقه‌ی خدمت داشت. او دلبستگی‌های خاصی به شناسایی دانش‌آموزانی دارد که از خود استعداد و مهارت‌های علمی و عملی نشان می‌دهند. به دفتر مجله که آمد، گفت: «دانش‌آموزان کلاس پنجم به نام‌های محمدعماد عنایتی آشتیانی، مهدیار بهبود و ایلیا هادی را معرفی می‌کنم. آن‌ها با ساخت زبردیایی، خود را برای حضور در جشنواره‌ی دانش‌آموزی جابر بن حیان آماده می‌کنند.» صحبت را با این آموزگار استعدادیاب آغاز می‌کنیم. با ما همراه باشید.

موسی زاده می گوید: «همیشه نوعی انگیزه در آموزگاران وجود دارد که به دانش آموزان خود توجه می کنند و در فرایند یاددهی یادگیری، از علاقه ها، دل بستگی ها و توان آن ها اطلاعاتی به دست می آورند.

چون این بچه ها را از پایه های پایین تر می شناسم، آن ها را رو به مسیری که در آن توانایی دارند، مانند دست و ورزی و فعالیت های مهارتی، پیش می برم. اکنون که آن ها خود را شیفته مطالعه و اختراع نشان می دهند، باید کمکشان کرد. آن ها از وسایل ارزان و قابل بازیافت استفاده کرده اند و این کار به نظر من بسیار مهم است.» این بار دومی است که با این آموزگار پایه ی پنجم دیدار می کنیم. او قبلاً دو دانش آموز دیگر را شناسایی و راهنمایی کرده بود که موفق به ساختن چند وسیله مانند دزدگیر یا اجاق خورشیدی شده بودند. درباره ی آن ها می گوید: «در پایه ی هفتم مشغول تحصیل هستند و مطمئناً از لحاظ علمی شکوفا می شوند.»

عنایتی درباره ی طرح خود می گوید: «اول می خواستم برای حضور در جشنواره ی جابر بشقاب پرنده بسازم. البته چون وسایل دم دستی و دور ریز را انتخاب کرده بودم، دیدم که ظاهر کارم به زیردریایی شبیه تر است. بنابراین، با تغییراتی، آن را در آب آزمایش کردم.»

مهرداد بهبود درباره ی زیردریایی خود می گوید: «مشکلی داشت که زیر آب نمی رفت. با راهنمایی آقای موسی زاده چند کتاب علمی مطالعه کردم. بعد از آن، چند وزنه ی کوچک در وسیله ام گذاشتم تا به زیر آب برود. من با دو دوست دیگر همفکری می کنم. کار گروهی بهتر است.»

ایلیا هادی هم زیردریایی ساخته است. او می گوید: «باید روی شکل ظاهری این زیردریایی بیشتر مطالعه کنم تا نقص های آن را از بین ببرم. ضد آب کردن وسیله مهم است. در آینده باید بتوانم به کنترل از راه دور این زیردریایی هم فکر کنم.»

را با یکدیگر به اشتراک بگذاریم. با این امکان، حتی می توان برای تابستان بچه ها برنامه ریخت و تعطیلی را با برنامه و با انگیزه کرد. چون آن ها به پایه ی ششم نزدیک می شوند و برخی هم با تغییرات رشد روبه رو می شوند، خوب است این ارتباط حفظ شود.

آیا از دوره ی تحصیل خود در ابتدایی خاطره یا سخنی دارید؟

بچه های الان امکانات خوب و آموزگاران با انگیزه و تحصیل کرده ای دارند. در دوره ی ما گاهی آموزگاران نمی توانستند به کلاس بیایند و یکی از اقوامشان را به جای خود می فرستادند. این افراد گاهی تحصیلات بالا و تجربه ی کافی نداشتند و در نتیجه کار کلاس به سختی پیش می رفت.

دانش آموزان دبستان شهید بهشتی بچه های باهوشی هستند. **محمد عماد**

